Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Guzun Corneliu)
Dosarul nr.3r-181/25 (2-22177634-02-3r-26032025)

D E C I Z I E

22 septembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de Gherman Ion împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 februarie 2025, adoptată în cauza înaintată în ordine de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Gherman Ion către Serviciul Fiscal de Stat, cu privire la contestarea actelor administrative,

C O N S T A T Ă:

În fapt:

La 5 decembrie 2022 Gherman Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în ordine de contencios administrativ către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 10 februarie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a adoptat hotărârea seria AH nr.0028403, prin care a dispus executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Gherman Ion în mărime de 7 532,76 lei și cheltuieli de executare în mărime de 1325,07 lei.

A comunicat că a aflat despre hotărârea seria AH nr.0028403 Serviciul Fiscal de Stat din 10 februarie 2021 abia la 23 noiembrie 2021, prin intermediul soției sale, Gherman Ana care la rândul ei a aflat despre această hotărâre în aceeași zi. În același timp, reclamantul comunică precum că nu putea să cunoască despre această hotărâre deoarece, începând cu 25 iunie 2013 se afla în custodia statului, fiind condamnat la închisoare, iar scrisori din partea Serviciului Fiscal de Stat nu a recepționat la penitenciarele unde era deținut.

Urmare a acestui fapt, la 26 noiembrie 2021 Gherman Ion a depus contestație asupra acestei hotărâri.

Pe marginea acestei contestații, prin răspunsul nr. 26-24-11/131550 din 7

decembrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a comunicat reclamantului că contestația depusă de acesta a rămas neexaminată, întrucât a fost depusă cu încălcarea termenului prevăzut de legislație.

Cu acest răspuns, reclamantul nu a fost de acord, întrucât a susținut că nu a fost informat corespunzător despre inițierea procedurii de executare silită și despre emiterea hotărârii seria AH nr.0028403 din 10 februarie 2021.

În opinia sa, Serviciul Fiscal de Stat nu a respectat obligația de notificare, întrucât a expediat înștiințarea privind această hotărâre o singură dată, la adresa din mun. Chișinău, str. *****, ap.*****fără a se asigura dacă aceasta a fost efectiv recepționată de către destinatar, mai ales că reclamantul nici nu locuiește la acea adresă. Reclamantul a mai menționat că nici nu deține în proprietate acest bun imobil.

În cele din urmă, prin cererea de majorare a pretențiilor din 24 septembrie 2024 (f.d.162), Gherman Ion a solicitat repunerea în drepturi în baza art. 65 Cod administrativ, din motive legale și întemeiate, declararea nulă a actului administrativ (răspunsul) emis de către Serviciul Fiscal de Stat nr. 26-24-11/131550 din 07.12.2021, precum și declararea nulă a actului administrativ, hotărârea seria AH nr. 0028403 din 10.02.2021.

În data de 2 mai 2023, Serviciul Fiscal de Stat, în referința depusă asupra acțiunii, a indicat că răspunsul nr.26-24-11/131550 din 7 decembrie 2021, emis în legătură cu contestația depusă de reclamant la 26 noiembrie 2021, a fost recepționat de către acesta la 9 decembrie 2021.

Cu toate acestea, reclamantul a înaintat acțiune în materie de contencios administrativ privind anularea răspunsului nr.26-24-11/131550 din 7 decembrie 2021, abia la 5 decembrie 2022. Acest răspuns în opinia pârâtului nu reprezintă act administrativ în sensul legislației administrative, motiv din care pledează pentru inadmisibilitatea acțiunii.

Tot în referința depusă, pîrîtul indică că, în ce privește argumentul reclamantului potrivit căruia, hotărârea seria AH nr. 0028403 din 10 februarie 2021 i-ar fi fost comunicată abia la data de 23 noiembrie 2021, pârâtul a susținut poziția conform căreia, actul respectiv a fost expediat contribuabilului prin intermediul oficiului poștal, cu aviz de recepție recomandat, însă corespondența a fost returnată cu mențiunea „nereclamat”.

În opinia pârâtului, în temeiul art. 129^1 alin. (4) din Codul fiscal, hotărârea se consideră comunicată la data de 15 octombrie 2021, prin plasarea anunțului corespunzător pe pagina web oficială a Serviciului Fiscal de Stat, efectuată la 30 septembrie 2021.

Totodată, pârâtul a menționat că contestația a fost depusă ulterior, la 26 noiembrie 2021, adică peste termenul legal prevăzut pentru contestarea actului fiscal.

Referitor la argumentul invocat de reclamant, potrivit căruia acesta nu mai deține în proprietate bunul imobil pentru care a fost obligat să achite impozitele, pârâtul a indicat că potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, reclamantul figurează în continuare ca proprietar al cotei de 1/3 din bunul respectiv. Prin urmare, obligația fiscală aferentă acestui bun subzistă în sarcina sa, până la momentul în care dreptul de proprietate va fi radiat.

În cele din urmă, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat să fie declarată inadmisibilă acțiunea depusă de către Gherman Ion împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 februarie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Gherman Ion împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actelor administrative, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ.

Solicitarea recurentului:

La 11 martie 2025, Gherman Ion, prin intermediul avocatului Bejenar Dumitru a declarat recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de recurs, cu casarea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 februarie 2025 cu remiterea dosarului pentru examinarea acțiunii în fond.

Concomitent, prin prezenta cerere de recurs a solicitat:

- Stabilirea de către Curtea de Apel, faptul încălcării de către SFS a prevederilor art.129/1 al.1), 2), 5) CF și art.102 CPC, cu stabilirea faptului că autoritatea publică nu a întreprins măsuri de înștiințare efectivă a persoanei fizice Gherman Ion, astfel lipsind temeiul aplicării art.129/1 al.4), 4/1), 4/2) CF.
- Stabilirea prin prisma CEDO și a Hotărîrilor Curții Constituționale RM nr.6 din 19.03.2029 și nr.8 din 05.04.2019, a faptului că dreptul la înaintarea acțiunii în instanță apare strict din momentul în care persoana a luat cunoștință efectiv cu actul contestat;
- Motivarea discrepanței legislative dintre încheierea judecătoriei din 09.11.2022 și încheierea recurată, pe motiv că anume în baza dosarului precedent, s-a depus adresarea repetată instanței;

La 26 martie 2025, cauza dată a fost repartizată judecătorului raportor Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul argumente similare celor expuse în cererea de chemare în judecată din 5 decembrie 2022, menționând că încheierea contestată este ilegală și neîntemeiată și urmează a fi casată.

În opinia recurentului, dreptul la acțiune începe să curgă din momentul în care persoana vizată a luat cunoștință în mod efectiv de actul administrativ.

Astfel, recurentul susține că data luării la cunoștință este 23 noiembrie 2021, când soția acestuia, Gherman Ala a aflat despre hotărârea emisă de organul fiscal. Din aceste considerente, reclamantul apreciază că nu poate fi invocată tardivitatea contestației, întrucât termenul de atac ar trebui calculat de la data înștiințării efective, nu de la cea prezumată prin lege.

A mai accentuat recurentul că autoritatea fiscală nu a întreprins măsuri legale de citare efectivă, deoarece hotărîrea SFS seria AH nr.0028406 din 10.02.2021 nu a fost adusă efectiv la cunoștința persoanei vizate, iar timp de opt luni SFS nu a întreprins acțiuni de înștiințare a persoanei vizate conform art.129/1 CF.

Menționează recurentul că, drept urmare a inacțiunilor SFS, timp de opt luni, la 30.09.2021 a fost plasat anunțul pe pagina web a SFS invocînd prevederile art.129/1 al.4) CF.

La 13 iunie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra recursului declarat de Gherman Ion, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Completul specializat a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 februarie 2025 a fost atacată de Gherman Ion la 11 martie 2025, fiind recepționată la 26 februarie 2025, potrivit avizului de recepție anexat la materialele cauzei.

Astfel, raportând la normele legale circumstanțele speței, Completul specializat consideră că recursul declarat de Gherman Ion, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Actele cauzei atestă că, Serviciul Fiscal de Stat a emis la 10 februarie 2021 hotărârea de executare silită seria AH nr.0028403, în temeiul căreia s-a dispus încasarea de la reclamant a obligației fiscale în sumă de 7532,76 lei.

Hotărârea a fost remisă reclamantului la data de 11 februarie 2021 la adresa de domiciliu din mun. Chișinău, *****, 1/1, ap.1.

Potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, Gherman Ion este proprietarul a 1/3 cotă parte din apartamentul nr.1 situat în mun. Chișinău, *****,

1/1.

Din actele aflate la dosar, instanța a mai reținut că este anexat extrasul privind anunțul publicat de Serviciul Fiscal de Stat pe pagina sa web la 30 septembrie 2021, prin care s-a adus la cunoștința publică inițierea procedurii de executare silită a obligațiilor fiscale ale contribuabilului Gherman Ion.

Totodată, din conținutul informațiilor aflate la dosarul administrativ, instanța observă că înștiințarea expediată de către executorul judecătoresc Cațer Victor privind inițierea procedurii de executare silită a fost returnată cu mențiunea „nereclamat” la data de 19 noiembrie 2021. Această înștiințare a fost expediată la aceeași adresă de domiciliu.

Ulterior, la 26 noiembrie 2021, Gherman Ion, prin intermediul Alei Gherman a depus contestație către Serviciul Fiscal de Stat solicitând anularea hotărârii seria AH nr.0028403 din 10 februarie 2021 ca fiind ilegală (f.d.16).

Prin răspunsul Serviciului Fiscal de Stat nr. nr.26-24-11/131550 din 7 decembrie 2021 (a se vedea f.d.17), s-a comunicat faptul că contestația depusă de Gherman Ion a fost lăsată fără examinare, întrucât aceasta a fost depusă cu depășirea termenului legal prevăzut de legislație pentru contestarea actelor administrative fiscale.

Potrivit avizului de recepție nr. DS8000762309AR răspunsul a fost recepționat la 9 decembrie 2021, prin semnătura aplicată pe aviz de către Gherman Ala (a se vedea f.d.17, verso).

La 5 decembrie 2022 Gherman Ion s-a adresat cu prezenta acțiune și a solicitat repunerea în drepturi în baza art. 65 Cod administrativ, din motive legale și întemeiate, declararea nulă a actului administrativ (răspunsul) emis de către Serviciul Fiscal de Stat nr. 26-24-11/131550 din 07.12.2021, semnat de directorul adjunct Iuri Lichii, precum și declararea nulă a actului administrativ, hotărârea seria AH nr. 0028403 din 10.02.2021.

Prima instanță, prin încheierea din 25 februarie 2025, a declarat inadmisibilă acțiunea depusă în contencios administrativ de Gherman Ion, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, Gherman Ion, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Bejenar Dumitru a contestat-o cu recurs.

Legislația relevantă:

Art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 24*****alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Potrivit art.207 alin.(1) și alin.(2) lit.d) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. (2) Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deși termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acțiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terț.

Potrivit art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Potrivit art. 162 Cod administrativ (1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 209 alin.(1) din Codul administrativ statuează că, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la a) *data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Potrivit art. 165 Cod administrativ, (1) *Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției*. Dacă autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este

indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

Conform art. 167 alin. (3) Cod administrativ, autoritatea publică emitentă soluționează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art. 60 alin. (2)–(5) se aplică corespunzător.

Potrivit art. 65 din Codul administrativ, (1) Dacă o persoană, din motive independente de voinţa ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. (2) Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază şi, suplimentar, se recuperează acţiunile omise. (3) După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acţiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepţia cazului cînd acest lucru nu a fost posibil pînă la expirarea termenului de un an ca urmare a forţei majore. (4) Persoanele interesate pot contesta actul/refuzul autorităţii publice de repunere în termen cu acţiune în contencios administrativ numai odată cu fondul. (5) Repunerea în termen nu se permite în cazurile excluse prin lege.

Potrivit art.273 alin. (2) Cod fiscal, contestația împotriva deciziei/hotărîrii Serviciului Fiscal de Stat şi acţiunilor funcţionarilor fiscali privind executarea silită a obligaţiei fiscale în conformitate cu prezentul cod se depune în decursul a 10 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei sau săvîrşirii acţiunilor contestate. Depunerea contestaţiei la Serviciul Fiscal de Stat nu sistează executarea silită a obligaţiei fiscale în conformitate cu prezentul cod, cu excepţia comercializării bunurilor sechestrate.

Conform art.129^1 Cod fiscal, (1) Actele Serviciului Fiscal de Stat se trimit destinatarului prin poştă cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire sau prin orice alt mijloc care să asigure confirmarea primirii lor (telegramă, fax, e-mail etc.) ori se înmînează personal destinatarului sau altor persoane indicate la alin.(2) de către Serviciul Fiscal de Stat.

În cazul absenţei destinatarului persoană fizică, documentele menţionate la alin.(1) se înmînează unui membru adult al familiei lui, rudelor, afinilor acestuia sau unei persoane care locuieşte cu destinatarul, pentru a fi transmise acestuia. Persoana care a primit documentele este responsabilă de transmiterea sau de comunicarea lor neîntîrziată destinatarului şi răspunde pentru prejudiciile cauzate prin necomunicarea sau prin comunicarea tardivă a actelor. Documentul se consideră înmînat destinatarului la data indicată în avizul de primire.

(4) În cazul în care înmînarea actului Serviciului Fiscal de Stat către persoanele indicate la alin.(2) şi (3) nu a fost posibilă, actul va fi comunicat prin publicitate.

(4[1]) Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afişarea concomitentă, la sediul organului fiscal emitent şi pe pagina web a Serviciului Fiscal de Stat, a anunţului în care se menţionează că a fost emis actul Serviciului Fiscal de Stat pe numele destinatarului.

(4[2]) Actul Serviciului Fiscal de Stat menţionat la alin.(4) şi (4[1]) se consideră comunicat după expirarea a 15 zile de la data afişării anunţului.

(5) Destinatarul şi persoana care a primit documentele pentru a le transmite semnează şi restituie avizul de primire. (6) Refuzul de a primi actele Serviciului Fiscal de Stat nu împiedică efectuarea de către Serviciul Fiscal de Stat a acţiunilor ulterioare ce se impun conform cadrului legal.

Motivarea instanței:

Din analiza probelor administrate în cauză, instanța constată că hotărârea Serviciului Fiscal de Stat din 10 februarie 2021 a fost supusă procedurii de comunicare potrivit art. 129[1] din Codul fiscal.

Astfel, în temeiul alin. (4) și (4[1]) ale aceluiași articol, întrucât actul nu a putut fi înmânat personal destinatarului, Serviciul Fiscal de Stat a procedat la comunicarea prin publicitate, prin afișarea concomitentă a anunțului la sediul organului fiscal emitent și pe pagina web oficială a instituției. Din înscrisurile depuse la dosar rezultă că anunțul privind emiterea actului fiscal a fost afișat la data de 30 septembrie 2021.

Conform art. 129[1] alin. (4[2]) Cod fiscal, actul fiscal se consideră comunicat după expirarea termenului de 15 zile de la data afișării anunțului, respectiv la data de 15 octombrie 2021.

Aceasta este, așadar, data legală a aducerii la cunoștință a hotărârii, din care începe să curgă termenul de 10 zile lucrătoare prevăzut de art. 273 alin. (2) Cod fiscal pentru formularea contestației.

Prin urmare, termenul legal pentru depunerea contestației a expirat la data de 29 octombrie 2021.

Cu toate acestea, potrivit actelor aflate la dosar, reclamantul a înregistrat contestația abia la data de 26 noiembrie 2021, cu mult peste termenul de decădere stabilit de lege.

Instanța reține că susținerile reclamantului, potrivit cărora hotărârea nu i-ar fi fost adusă la cunoștință efectiv, nu sunt întemeiate.

Legea într-o manieră certă și clară, instituie un mecanism clar și complet de comunicare a actelor fiscale, menit să asigure certitudinea procedurii administrative și securitatea raporturilor juridice. Odată ce organul fiscal a făcut uz de dispozițiile art. 129*****alin. (4)-(4[2]) Cod fiscal, procedura de comunicare se consideră legal îndeplinită, iar efectele juridice ale comunicării se produc de drept, indiferent de faptul dacă destinatarul a luat sau nu cunoștință în mod efectiv de conținutul actului.

În aceste condiții, instanța nu poate lipsi de efecte mecanismul de comunicare prin publicitate prevăzut de lege și nici nu poate repune reclamantul în termen în lipsa unor cauze temeinic justificate, ceea ce nu este cazul de față.

Având în vedere că, pentru această categorie de cauze, formularea contestației administrative prealabile reprezintă o condiție obligatorie de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, iar reclamantul nu a respectat termenul legal pentru depunerea acesteia, instanța reține că Serviciul Fiscal de Stat a procedat corect atunci când a respins contestația înregistrată la data de 26 noiembrie 2021, constatând că aceasta a fost formulată peste termenul legal.

Cu atât mai mult, prin răspunsul Serviciului Fiscal de Stat din 7 decembrie 2021, reclamantul a fost informat oficial despre respingerea contestației.

Acest răspuns a fost recepționat la data de 9 decembrie 2021, prin semnătura aplicată pe avizul de primire de către soția reclamantului, conform dispozițiilor art. 129¹ alin. (2) din Codul fiscal (f.d.17).

Ulterior, reclamantul a sesizat instanța cu acțiunea privind anularea răspunsului Serviciului Fiscal din 07.12.2021 abia la 5 decembrie 2022, adică la mai mult de un an, de la data comunicării răspunsului administrativ.

Or, acesata urma a fi depusă pînă la 08.01.2022, în timp ce acțiunea a fost înregistrată la data de 05.12.2022.

Mai târziu, pentru anularea hotărârii Serviciului Fiscal, reclamantul prin majorarea pretențiilor sale a introdus acțiunea la 24 septembrie 2024, depășind astfel semnificativ termenul legal.

Instanța de recurs reține că pretențiile reclamantului sunt incidente acțiunii în contestare, motiv pentru care analiza respectării termenului de sesizare a instanței este obligatorie. Termenul de 30 de zile pentru introducerea acțiunii în contencios administrativ începea să curgă de la data de 9 decembrie 2021, data recepționării răspunsului de către soția reclamantului, conform art. 209 alin. (1) Cod administrativ.

Totodată, instanța constată că reclamantul nu a prezentat probe, care să justifice legal depășirea acestui termen. Simplul fapt că reclamantul nu locuiește la domiciliul unde a fost expediată corespondența nu constituie un motiv legal pentru întârziere, întrucât art. 129¹ alin. (2) Cod fiscal prevede că, în caz de absență a destinatarului, documentele se înmânează unui membru adult al familiei sau altei persoane care locuiește cu destinatarul, iar persoana care a recepționat documentul este responsabilă de transmiterea imediată către destinatar. Această omisiune nu poate fi imputată organului fiscal.

Dealtfel, reclamantul nu a indicat o altă adresă, unde ar fi considerat că ar fi trebuit să fie transmisă corespondența, ceea ce confirmă inexistența unei justificări legale pentru depășirea termenului.

În acest context, instanţa de judecată relevă şi opinia Curţii Europene a

Drepturilor Omului, expusă în jurisprudenţa sa constantă, care explică că, limitele de termen (prescripţia) impuse în vederea apărării judiciare a drepturilor pretinse a fi lezate, sunt acceptabile în interesul unei bune administrări a justiţiei, urmărind un scop legitim de a asigura securitatea raporturilor juridice şi protejarea persoanelor ce ar putea fi acuzate împotriva învinuirilor lipsite de actualitate (*stale claim*) susceptibile de a provoca dificultăţi în eliminarea şi preîntâmpinarea actelor de injustiție.

Instituirea exigenţelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unui ordini juridice indispensabile circuitului constituţional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Astfel, sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept.

Prin urmare, în condițiile în care acţiunea în contestare nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanţa de judecată nu va purcede la examinarea şi soluționarea fondului acțiunii în obligare în ordinea contenciosului administrativ, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acţiunii în contenciosul administrativ.

În consecință, acțiunea reclamantului pentru anularea răspunsului Serviciului Fiscal și pentru anularea hotărârii seria AH nr.0028403 din 10 februarie 2021 a fost introdusă după expirarea termenelor legale, atât pentru formularea contestației prealabile, cât și pentru sesizarea instanței, neputând fi admisibilă pe cale legală.

Având în vedere că, pentru această categorie de cauze, formularea contestației administrative prealabile constituie o condiție obligatorie de admisibilitate, Colegiul reține că prima instanță a procedat corect în aprecierea inadmisibilității acțiunilor reclamantului, atât în ceea ce privește respingerea contestației prealabile, cât și depășirea termenului de sesizare a instanței.

Distinct de cele menționate mai sus, Colegiul specializat va menționa faptul că, încheierea de inadmisibilitate din 09.11.2022, anexată la actele cauzei și la care face trimitere recurentul, este emisă în baza art.207 al.2) lit.g) CA și se referă exclusiv la dreptul adresării în judecată repetate, după înlăturarea neajunsurilor și anume, după prezentarea împuternicirilor în acest sens, întrucît la data adresării în judecată Gherman Ala în interesele lui Gherman Ion nu dispunea de împuterniciri, în timp ce această circumstanță nu constituie temei de prelungire sau repunere în termen.

Încheierea recurată este emisă în baza art.207 al.2) lit.d) CA, iar, legea într-o

manieră certă și clară indică la art.207 al.3) CA că, declararea inadmisibilității acțiunii în temeiul specificat la al.2) lit.a)-e) exclude adresarea în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Din aceste raționamente, argumentul recurentului privind discrepanța acestor acte procesuale se va respinge.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 februarie 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către Gherman Ion.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 februarie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii:

Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei